Republika Hrvatska
Općinski sud u Virovitici
Stalna služba u Slatini
Slatina, Trg sv. Josipa 12

Poslovni broj: Pn-11/2026-75

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

P R E S U D A

Općinski sud u Virovitici, Stalna služba u Slatini, po sucu pojedincu Josipu Bočkai, u pravnoj stvari tužiteljice Svetlane Grundler, Slatina, Ane Katarine Zrinske 44, OIB: 73630871143, zastupana po punomoćnici Ivani Stojić, odvjetnici iz Slatine, protiv tuženika Narodnog trgovačkog lanca d.o.o., Sesvete, Soblinečka 55, OIB: 78344221376, zastupan po punomoćniku Igoru Radelić, odvjetniku iz Zagreba, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika Allianz Hrvatska d.d., Zagreb, Heinzelova 70, OIB: 23759810849, zastupan po punomoćniku Ivanu Ergotiću, odvjetniku iz Vinkovaca, radi naknade štete, nakon zaključene glavne i javne rasprave, održane 21. rujna 2026., u prisutnosti punomoćnika stranka, 6. studenoga 2026., objavio i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku Narodnom trgovačkom lancu d.o.o., OIB: 78344221376, Sesvete, Soblinečka 55, da tužiteljici Svetlani Grundler, OIB: 73630871143, iz Slatine, Ane Katarine Zrinske 44, na ime naknade štete isplati iznos od 5.750,00 eur, sa zakonskom zateznom kamatom koja se određuje sukladno članku 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, koja teče:

- na iznos od 5.500,00 eur od 22. kolovoza 2022., do isplate,
- na iznos od 250,00 eur od 6. studenoga 2026., do isplate,
  sve u roku od 15 dana.

II. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev za isplatom zakonske zatezne kamate na iznos od 250,00 eur, za razdoblje od 22. kolovoza 2022. do 5. studenoga 2026.

III. Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev iznad dosuđenog iznosa (5.750,00 eur) do zatraženog iznosa (6.250,00 eur), u visini od 500,00 eur.

IV. Tuženik je dužan tužiteljici platiti parnični trošak u iznosu od 2.712,59 eur, sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 6. studenoga 2026. pa do isplate, po stopi koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja uvećane za 3 (tri) postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je protiv tuženika podnijela tužbu u kojoj tvrdi da se 6. srpnja 2019., oko 18,45 sati, u trgovini tuženika broj 12, u Slatini, Trg sv. Josipa 2, pri obavljanja kupnje okliznula na lokvu vode koja je nastala uslijed isticanja vode iz rashladnog uređaja, da je pala na tlo i zadobila prijelom donjeg dijela palčane kosti, da se liječila bolnički i ambulantno, da je zbog ozljeđivanja u štetnom događaju trpjela fizičke bolove i strah, duševne bolove zbog smanjenja životne aktivnosti, da je bila upućena na tuđu pomoć i njegu, te da i danas osjeća tegobe u području šake, smatra da joj pripada pravo na naknadu štete na ime pretrpljenih fizičkih bolova iznos od 12.000,00 kn, na ime pretrpljenog straha iznos od 7.000,00 kn, na ime duševnih boli zbog smanjenja opće životne aktivnosti iznos od 5.000,00 kn i na ime tuđe pomoći i njege iznos od 2.000,00 kn, slijedom čega je predložila da sud presudom obveže tuženika da joj na ime naknade štete isplati ukupno 26.000,00 kn, sa zakonskom zateznom kamatom propisanom odredbom čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima, tekućom od podnošenja tužbe do isplate, te joj naknadi troškove postupka.

1.1 Nakon provedenog medicinskog vještačenja tužiteljica je, podneskom od 10. srpnja 2023. (list 93) preinačila tužbu povećanjem tužbenog zahtjeva, na način da temeljem iste činjenične i pravne osnove sada potražuje isplatu iznosa od ukupno 6.250,00 eur / 47.090,63 kn, i to na ime fizičkih bolova 2.500,00 eur / 18.836,25 kn, na ime pretrpljenog straha 1.500,00 eur / 11.301,75 kn, na ime duševnih bolova zbog smanjenja opće životne aktivnosti 2.000,00 eur / 15.069,00 kn te na ime naknade za tuđu pomoć i njegu 250,00 eur / 1.883,63 kn, sve za zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana podnošenja tužbe do isplate.

2. U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva, navodeći da tužiteljica nije dokazala da je ozljeda nastala u njegovoj trgovini, da inspekcijskim nadzorom nisu utvrđene nepravilnosti i da nitko od zaposlenika tuženika nije vidio da je tužiteljica pala ili se na bilo koji način ozlijedila. Predložio je da sud pozove kao umješača osiguravajuće društvo Allianz Hrvatska d.d., Zagreb, Heinzelova 70, s kojim je u vrijeme štetnog događaja tuženik imao sklopljenu policu osiguranja od odgovornosti. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev i obveže tužiteljicu na plaćanje troška postupka.

2.1. Na poziv suda umješač Allianz Hrvatska d.d. je stupio u parnicu na strani tuženika, te se u svemu pridružio navodima tuženika, istaknuvši prigovor zastare u odnosu na uvećani dio tužbenog zahtjeva.

3. U postupku sud je izveo dokaze čitanjem iskaza tužiteljice i svjedoka Marije Grundler i Blaženke Perić sa zapisnika od 25. travnja 2023., iskaza svjedokinje Vlatke Knežević sa zapisnika od 21. studenog 2023, medicinske dokumentacije i zdravstvenog karton na ime tužiteljice, prijave nesretnog slučaja Državnom inspektoratu od 10. srpnja 2019. (50 do 51), zapisnika Državnog inspektorata, Klasa: 116 02/19-11/32, Ur. broj: 443-13-10-05-08/5-19-2, od 31. srpnja 2019., vještačkog nalaza i mišljenja od 20. lipnja 2023. vještaka prof. prim. dr. sc. Ivana Lovrića, dr. med. spec. opće kirurgije i traumatologije, dopisa Državnog inspektorata, Područni ured Osijek od 27. travnja 2026. i od 9. lipnja 2026., te dodatnim saslušanjem svjedoka Marije Grundler i Vlatke Knežević te tužiteljice u svojstvu stranke.

4. Nije sporno, što je razvidno iz medicinske dokumentacije i zdravstvenog kartona tužiteljice, da je 6. srpnja 2019., u 20,02 sati, tužiteljica primljena na Hitni bolnički prijem Opće bolnice u Virovitici, kojom prilikom je na temelju anamnestičkih podataka konstatirano da tužiteljica osjeća bol u desnom ručnom zglobu, da je pala u trgovini i poskliznula se, bez traume glave, te joj je preporučeno mirovanje i terapija analgeticima.

5. Sporna je osnovanost pravne osnove tužbe, odnosno da li se štetni događaj od 6. srpnja 2019. u kojem je tužiteljica, prema navodima tužbe, zadobila tešku tjelesnu ozljedu prijeloma donjeg dijela desne palčane kosti, dogodio u navedenoj trgovini tuženika broj 12, u Slatini, Trg sv. Josipa 2, da li postoji odgovornost tuženika za naknadom štete koju tužiteljica tužbom potražuje te je sporna visina tužbenog zahtjeva i je li nastupila zastara tražbine po preinačenoj tužbi povećanjem tužbenog zahtjeva.

6. Na navedene sporne okolnosti izvedeni su dokazi čitanjem iskaza tužiteljice te svjedoka Marije Grundler i Blaženke Perić sa zapisnika od 25. travnja 2023., iskaza svjedokinje Vlatke Knežević sa zapisnika od 21. studenog 2023, prijave nesretnog slučaja Državnom inspektoratu od 10. srpnja 2019. (50 do 51), zapisnika Državnog inspektorata, Klasa: 116 02/19-11/32, Ur. broj: 443-13-10-05-08/5-19-2, od 31. srpnja 2019., vještačkog nalaza i mišljenja vještaka prof. prim. dr. sc. Ivana Lovrića od 20. lipnja 2023., dopisa Državnog inspektorata, Područni ured Osijek od 27. travnja 2026. i 9. lipnja 2026., te dodatnim saslušanjem svjedoka Marije Grundler i Vlatke Knežević te tužiteljice u svojstvu stranke.

7. Na temelju provedenih dokaza i utvrđenog činjeničnog stanja sud smatra pravnu osnovu tužbe u cijelosti osnovanom. Naime, iz iskaza saslušanih svjedoka i iskaza tužiteljice utvrđeno je da je do štetnog događaja došlo 6. srpnja 2019. u trgovini tuženika broj 12, u Slatini, Trg sv. Josipa 2, na način da se prilikom obavljanja kupnje tužiteljica okliznula na lokvu vode, koja je nastala uslijed isticanja vode iz rashladnog uređaja, te pala na pod i pri padu zadobila prijelom donjeg dijela desne palčane kosti.

7.1. Naime, svjedokinja Blaženka Perić iskazala je da često ide u tuženikovu trgovinu na Trgu sv. Josipa 2, koja je najbliža njezinom radnom mjestu, da se u toj trgovini, u dijelu gdje se nalaze rashladni uređaji i palete robe, poskliznula na vodu i iskrenula nogu, da je u istu trgovinu otišla po povratku s posla narednog dana, da je čula da se nešto dešava, te je vidjela tužiteljicu koja je pokušala ustati s poda, da je na i toga dana na podu uočila vodu, da je tužiteljica pala na istom mjestu gdje se i ona prethodnog dana poskliznula, da je tužiteljici ruka počela oticati i nije više mogla saviti ruku u zglobu, da je Marija Grundler, tužiteljičina kćerka, pomagala majci da ustane, da u to vrijeme nije bilo puno kupaca, te da nitko od prodavačica nije došao do tužiteljice niti se interesirao kako je pala.

7.2. Svjedokinja Vlatka Knežević iskazala je da je često odlazila u tuženikovu trgovinu na centru Slatine, da je u toj trgovini, u dijelu gdje se nalaze rashladne vitrine, pod mokar jednom u sedam do deset dana, da su ponekad bile stavljene krpe radi upijanja vode, da joj je netko od zaposlenika kazao da tako moraju postupiti jer škrinja curi, zatim, da je jedne subote s majkom krenula na groblje i svratila u istu trgovinu radi kupnje lampiona, da je vidjela neku gužvu te je uočila da tužiteljica leži na podu, da je pod bio mokar, da je nešto curilo iz škrinje ili iz čega već, da se tužiteljica žalila na bol u ruci, da je došla tužiteljičina kćerka, da se u trgovini zadržala ukupno 5-10 minuta i

da za to vrijeme nitko od zaposlenih nije prišao tužiteljici, da ne može precizno reći koliko je toga dana bilo vode u tom dijelu prodajnog prostora, da su tu, osim rashladnih vitrina, uokolo bile poslagane gajbe pića i gajbe za pohranu praznih boca, da je kasa više od 10 metara udaljena od mjesta gdje je bila voda i ležala tužiteljica, da na podu nisu bile keramičke pločice već nešto poput izbrušenog betona prekrivenog nekom masom te da je nakon puno vremena srela tužiteljicu i od iste je saznala da je „prebila“ ruku i išla na liječenje.

7.2.1. Prilikom dodatnog saslušanja svjedokinja je u cijelosti ostala kod svog iskaza danog na zapisnik od 21. studenoga 2023., istaknuvši da u trenutku kada je vidjela kako tužiteljica leži na podu u trgovini da je tada uočila da joj njezina kćerka Marija pomaže da se ustane, tada im je prišla i pitala što je bilo, na što je jedna od njih rekla da se tužiteljica okliznula i da je pala. Ostala je kod svojih navoda da je tada na mjestu gdje je tužiteljica pala vidjela da je pod mokar, pretpostavlja da je nešto tada curilo iz postojećih frižidera, što temelji na činjenici da je u prethodnom razdoblju prije ovog događa kada bi došla u ovu trgovinu znala vidjeti da je pod mokar upravo kod ovih frižidera, a da je voda koja bi tamo potjecala iz frižidera koji su se tamo nalazili zaključuje po tome što je u vezi mokrog poda pitala jednog radnika u trgovini zašto je pod mokar, na što je odgovoreno da je to od rashladnih uređaja i da oni tu ne mogu ništa. Nije joj poznato da li se tužiteljica nakon što je pada nekom od zaposlenika navedene trgovine obraćala i spominjala ovaj događaj, naime, u trgovini se tada zadržala vrlo kratko, a s obzirom da je tužiteljica ostala sa svojom kćerkom koja joj je pomagala, otišla je iz navedene trgovine, tako da joj nije poznato što se kasnije događalo. Za vrijeme dok se nalazila u trgovini nitko od zaposlenika nije prišao tužiteljici. S obzirom na protek vremena više se ne sjeća da li je toga dana u trgovini bilo kakvo pisano upozorenje da je pod klizav.

7.3. Svjedokinja Marija Grundler, kćerka tužiteljice, iskazala je da su ona i njezina sestra te tužiteljica autom došle do tuženikove trgovine u centru Slatine, Trg sv. Josipa 2, da je tužiteljica odmah ušla u trgovinu, dok je ona još malo ostala u autu sa sestrom, da je ubrzo i sama ušla u trgovinu, da je gledala neke artikle i čula zvuk pada, da se, znajući da mama namjerava kupiti mlijeko, margarin i slične proizvode, zaputila ka dijelu trgovine s rashladnim vitrinama te tamo zatekla mamu kako leži na podu, da je oko mame bile lokva vode te da su u tom dijelu prodajnog prostora na sve strane postavljeni različiti rashladni uređaji i po podu je bila naslagana roba. Pomogla je majci da ustane, da su tamo bili i neki kupci, da nitko od prodavačica nije reagirao, čak ni kada su im kazale za lokvu vode i mamin pad. Majci je ruka otekla, da su je sestra i ona odmah odvezle u Dom zdravlja u Slatinu, i potom na Hitni bolnički prije u virovitičku bolnicu, da je u bolnici potvrđen prijelom ruke i mami je stavljen gips te da je gips nosila mjesec dana, da je nakon skidanja gipsa išla na rehabilitaciju, da su još dugo poslije završene rehabilitacije sestra i ona pomagale majci pri pranju kose, oblačenju i skidanju garderobe, da je mami kao dešnjakinji problem bio lijevom rukom prati zube, hraniti se i obavljati neke druge poslove, te da mama i danas ne može desnu šaku koristiti u punom opsegu, kako je to činila prije ozljeđivanja.

7.3.1. Prilikom dodatnog saslušanja svjedokinja je u cijelosti ostala kod svog iskaza danog na zapisnik od 25. travnja 2023., istaknuvši da ostaje i kod navoda da je u navedenu trgovinu na dan štetnog događaja ušla otprilike 1-2 minute nakon što je njezina majka već ušla u tu trgovinu, što je učinila jer se sjetila da bh trebala nešto kupiti u ovoj trgovini, a da sam pad majke nije vidjela, ali je čula kada je pala i vidjela

da majka leži na podu trgovine, a na mjestu gdje je pala uočila je lokvu vode na podu za koju smatra da potječe od rashladnih uređaja koji su se tamo u blizini nalazili. Sa sigurnošću ne zna da li ta voda potječe od rashladnih uređaja ili je postojao neki drugi razlog zbog kojih se tamo nalazi ta voda, ali njezina pretpostavka je da ta voda potječe od rashladnih uređaja koji su se nalazili kod mjesta pada majke. U trenutku nastanka ovog događaja i pada majke na pod u trgovini je bilo drugih kupaca i prodavačica ove trgovine, no dolaskom do majke koja je ležala na podu istoj je pomogla da ustane, jer druge osobe nisu priskočile u pomoć. Nema saznanja da li je netko od prodavačica ili ovlaštenih osoba tuženika u trenutku nastanka ovog događaja na bilo koji način reagirao, niti ima saznanja da li je netko od njih neposredno nakon nastanka ovog događaja za taj događaj uopće znao. Sjeća se da se majka nakon pada i kada joj je pomogla da ustane obratila jednoj od prodavačica i rekla da je pala, međutim, od strane te prodavačice nije bilo nikakve reakcije. Nije joj poznato kako se ta prodavačica zove. Njezina sestra Matea, koja je ostala u automobilu, po saznanju da je majka pala i da se ozlijedila došla je nakon što su ona i majka izašle iz trgovine i došle do nje te je mogla primijeniti da je desna ruke majke bila natečena. U ovom postupku saslušana svjedokinja Blaženka Perić je osoba koju zna samo iz viđenja i može reći da ona nije kuma njezine majke, naime, njezina sestra Matea je bila kuma kćerki spomenute Blaženke Perić. Toga dana kada je došlo do štetnog događaja u trgovini tuženika nije zamijetila da bi postojala kakva obavijest s upozorenjem "Klizav pod".

7.4. Tužiteljice je iskazala da je 6. srpnja 2019., u subotu, u popodnevnim satima, otišla u tuženikovu trgovinu na centru Slatine, Trg sv. Josipa 2, da su njezine kćerke Marija i Mateja, koje su došle s njom do trgovine, ostale u autu, da se ona uputila prema rashladnim uređajima radi kupnje margarina i mliječnih proizvoda, da je zbog robe naslagane na pod bio vrlo uzak prolaz do rashladnih vitrina, da se u jednom momentu okliznula i pala, da je tek nakon pada vidjela lokvu vode na podu, da vjeruje da je voda curila iz nekog od rashladnih uređaja, da je odmah osjetila bol u desnoj šaci i da joj je natekla ruka u pregibu između šake i zgloba, kao i dio prstiju, da je u tom trenutku do nje došla kćerka Marija, da je uspjela ustati tek uz pomoć kćerke, da je tada u trgovini bilo nekoliko kupaca i prodavačica, da je prodavačicama rekla da saniraju vodu na podu i da je vjerojatno polomila ruku, te da im je pokazala ruku na kojoj je bio uočljiv veći otok, da više nije mogla manipulirati rukom, kao i da je na sve to izostala reakcija zaposlenica tuženika. Tužiteljica je iskazala da su joj se bolovi u ruci pojačavali, da je odmah otišla na Hitnu pomoć u Slatinu gdje je dobila injekciju protiv bolova i upućena je na Hitni bolnički prijem u Viroviticu, da je bolničkom obradom potvrđen prijelom desne ruke, da joj je stavljen gips, da je gips nosila približno mjesec dana, da je poslije toga u tri navrata imala po 20 fizioterapija, da je redovito išla na liječničke kontrole, da prije štetnog događaja nije imala nikakvu ozljedu desne ruke, niti je imala problema s osteoporozom, zatim, da joj je desna ruka dominantna, da joj je zbog toga velik problem bio održavanje osobne higijene, oblačenje, pranje zubi i konzumiranje hrane lijevom rukom, da nije mogla sama oprati kosu, nije mogla pisati, ni kuhati, da joj je bila nužna pomoć pri obavljanju većine svakodnevnih aktivnosti, potom, da je osjećala bolove i imala trnce u šaci, da je bila psihički uznemirena i imala poremećaj sna, te je osjećala strah, potom, da ni približno godinu dana nakon ozljeđivanja nije mogla posve zatvoriti desnu šaku, a kada bi to i uspjela učiniti, jačina stiska je bila znatno ispod uobičajenog za nju, te da je ranije bila redoviti kupac u toj tuženikovoj trgovini, a poslije štetnog događaja više nikad nije tamo otišla.

7.4.1. Prilikom dodatnog saslušanja tužiteljica je u cijelosti ostala kod svog iskaza danog na zapisnik od 25. travnja 2023., istaknuvši da ostaje i kod navoda da je na dan štetnog događaja u trgovinu tuženika ušla sama, nakon što je prethodno sa svojim kćerkama Marijom i Matejom do trgovine došla automobilom, s tim da su kćerke ostale u automobilu. Ne može se točno očitovati koliko je vremena proteklo od trenutka kada je ušla u trgovinu pa do trenutka pada, navodeći da je parkiralište, gdje je ostao parkirani automobil u kojem su ostale njezine kćerke, od ulaza u trgovinu udaljeno ne više od 10-ak metara. Kćerka Marija je u trgovinu ušla u trenutku kada je već bila pala poskliznuvši se na mokri pod, a u trgovinu je ušla jer se naknadno sjetila da bi trebala nešto kupiti i nije bila sigurna da li će ona to kupiti. Što se tiče svjedokinje Blaženke Perić navela je da joj ista nije kuma, naime, njezina mlađa kćerka Mateja je bila vjenčana kuma kćerki Blaženke Perić, no nisu se međusobno posebno družile jer njezina kćerka živi u Zagrebu, a kćerka Blaženke Perić u Americi, tako da nisu bili u posebno bliskim odnosima. Što se tiče iskaza kojeg je dala povodom štetnog događaja u prijavi inspektoratu, navela je da je kćerka Marija, nakon što je ušla u trgovinu i nakon što je ona pala, prišla i uz njezinu pomoć se uspjela ustati, dakle, netočno je da bi u prijavi inspektoratu navela da je navedenu trgovinu nakon pada sama napustila, a da su je u automobilu čekale kćerke Marija i Mateja. Nakon što je u navedenoj trgovini pala okliznuvši se na mokar pod, obratila se tamo nazočnima par zaposlenika, no oni uopće nisu ništa reagirali niti su bilo što rekli, a niti su joj pomogli, par kupaca koji su se u zatekli u blizini mjesta gdje je pala su joj prišli i zajedno sa kćerkom Marijom pripomogli da se ustane.

8. Iskaze svjedoka i tužiteljice sud prihvaća, jer su uvjerljivi, logični, u bitnim dijelovima međusobno suglasni te nisu u suprotnosti sa utvrđenjima koja proizlaze iz pisanih dokaza.

8.1. Iz danih iskaza svjedoka potvrđeni su činjenični navodi tužbe o načinu nastanka štetnog događaja. Tako je svjedokinja Blaženka Perić navela da je vidjela tužiteljicu koja je pokušala ustati s poda, da je tužiteljica pala na istom mjestu gdje se i ona prethodnog dana poskliznula, da je tužiteljici ruka počela oticati i nije više mogla saviti ruku u zglobu, pomagala je istoj da ustane, no da nitko od prodavačica nije došao do tužiteljice niti se interesirao kako je pala. Svjedokinja Vlatka Knežević tvrdi da je u vrijeme nastanka štetnog događaja u navedenoj trgovini vidjela neku gužvu te je uočila da tužiteljica leži na podu, da je pod bio mokar, da je nešto curilo iz škrinje ili iz čega već, da se tužiteljica žalila na bol u ruci, da je došla tužiteljičina kćerka, da se u trgovini zadržala ukupno 5-10 minuta i da za to vrijeme nitko od zaposlenih nije prišao tužiteljici. Svjedokinja Marija Grundler navela je da je nakon što je ušla u trgovinu čula zvuk pada, da se zaputila prema dijelu trgovine s rashladnim vitrinama te tamo zatekla tužiteljicu kako leži na podu, da je oko tužiteljice bila lokva vode te da je pomogla tužiteljici da se ustane.

8.2. Iskaz tužiteljice u bitnom je sukladan iskazima navedenih svjedoka u dijelu gdje je navela da se ulaskom u trgovinu tuženika uputila prema rashladnim uređajima, da se u jednom momentu okliznula i pala, da je tek nakon pada vidjela lokvu vode na podu, da vjeruje da je voda curila iz nekog od rashladnih uređaja, da je odmah osjetila bol u desnoj šaci i da joj je natekla ruka u pregibu između šake i zgloba, kao i dio prstiju, da je u tom trenutku do nje došla kćerka Marija i da je uspjela ustati tek uz pomoć kćerke.

9. Iskaze navedenih svjedoka i iskaz tužiteljice sud prihvaća ne samo zbog toga što su uvjerljivi, logični i u bitnim dijelovima međusobno suglasni, već i zbog toga što nisu u suprotnosti sa utvrđenjima koja proizlaze iz pisanih dokaza, odnosno prijave nesretnog slučaja Državnom inspektoratu od 10. srpnja 2019. (50 do 51) te zapisnika Državnog inspektorata, Klasa: 116 02/19-11/32, Ur. broj: 443-13-10-05-08/5-19-2, od 31. srpnja 2019. (54-60).

9.1. Naime, iz prijave nesretnog slučaja od 10. srpnja 2019., koju je Državnom inspektoratu, Ispostava Virovitica, podnijela tužiteljica povodom predmetnog štetnog događaja, razvidno je da je tužiteljica nastanak i tijek štetnog događaja opisala na identičan način kako je to činjenično obrazložila u tužbi i opisala u svom iskazu. Točno je da je u prijavi tužiteljica navela, između ostalog, da su je nakon što je napustila trgovinu u autu čekale kćerke Matea i Marija, dok je u iskazu navela da je kćerka Marija u trgovinu ušla naknadno, odnosno u trenutku kada je već pala poskliznuvši se na mokri pod te joj ista pomogla da se ustane. Radi se o razlici u navodima tužiteljice koja, prema uvjerenju ovog suda, nije takvog značaja da bi dovela u sumnju vjerodostojnost i istinitost iskaza tužiteljice te osnovanost činjeničnih navoda tužbe.

9.2. Činjenica što je provedenim inspekcijskim nadzorom poslovanja tuženika, kako je to razvidno iz zapisnika Državnog inspektorata, Klasa: 116 02/19-11/32, Ur. broj: 443-13-10-05-08/5-19-2, od 31. srpnja 2019., pregledom navedene trgovine tuženika broj 12, u Slatini, Trg sv. Josipa 2, utvrđeno, između ostalog, da su u vrijeme inspekcijskog nadzora površine za kretanje suhe te ne zakrčene, odnosno sigurne za neometani prolaz radnika i kupaca, nije od relevantnog značaja za utvrđenje odlučnih činjenica u ovom postupku, s obzirom da je inspekcijski nadzor proveden 25 dana nakon štetnog događaja, slijedom čega stanje u navedenoj trgovini koje je utvrđeno na dan vršenja inspekcijsko nadzora 31. srpnja 2019. nužno ne znači da je takvo stanje bilo i na dan nastanka štetnog događaja.

10. Slijedom svega navedenog, utvrđeno je da postoji odgovornost tuženika za naknadom štete koju je u štetnom događaju pretrpjela tužiteljice, budući da iz provedenih dokaza proizlazi da je do štetnog događaja došlo krivnjom tuženika. Naime, iz iskaza svjedoka i iskaza tužiteljice utvrđeno je da je do štetnog događaja došlo na način da se tužiteljica prilikom obavljanja kupnje u trgovini tuženika broj 12, u Slatini, Trg sv. Josipa 2, dana 6. srpnja 2019., oko 18,45 sati, okliznula na lokvu vode, koja je nastala uslijed isticanja vode iz rashladnog uređaja, te pala na tlo i zadobila, kako je to razvidno iz medicinske dokumentacije i rezultata provedenog medicinskog vještačenja, prijelom donjeg dijela desne palčane kosti.

10.1. Odgovornost tuženika za naknadu štete temelji se na odredbi čl. 1045. st. 1. i 2. Zakona o obveznim odnosima (NN-35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, 126/21, 114/22, 156/22 i 153/23, dalje ZOO). kojom je propisano je da tko drugome prouzroči štetu, dužan je naknaditi je ako ne dokaže da je šteta nastala bez njegove krivnje (st.1.), predmnijeva se obična nepažnja (st. 2.). Radi se običnoj nepažnji kao stupnju krivnje, koja postoji kada osoba pri prouzročenju štete nije upotrijebila pažnju koju bi upotrijebio osobito pažljiv čovjek ili "dobar gospodarstvenik", te se za takav stupanj krivnje pretpostavlja da štetnik nije postupio s potrebnom pažnjom, osim ako ne dokaže suprotno.

10.2. Tuženik, na kome je teret dokazivanja na okolnost postupanja s potrebnom pažnjom, u postupku nije dokazao da je u konkretnom slučaju postupao pažnjom dobrog gospodarstvenika. Naime, tuženik nije dokazao da je poduzeo sve radnje koje su bile potrebne da bi se osiguralo nesmetano i sigurno kretanje kupaca u navedenoj trgovini, odnosno u konkretnom slučaju nije postupao s potrebnom pažnjom da spriječi istjecanje vode iz rashladnog uređenja, a niti je s poda na prostoru kojim se kreću kupci uklonio vodu koja je istjecala iz rashladnog uređaja, uslijed čega se tužiteljica prilikom kupnje i kretanja u navedenoj trgovini okliznula na nastalu lokvu vode te pala i zadobila navedenu tjelesnu ozljedu.

10.3. Sud je, postupajući po nalogu iz ukidbenog rješenja Županijskog suda u Zagrebu, posl. br. Gž1876/2024-3 od 10. veljače 2026., prihvatio dokazni prijedlog tuženika te je od tuženika zatražena dostava snimke nadzorne kamare snimljene na dan nastanka štetnog događaja oko 18,45 sati, odnosno neposredno prije i u trenutku pada tužiteljice, da bi punomoćnik tuženika na ročištu od 19. svibnja 2026. izvijestio sud da tuženik ne raspolaže snimkama video nadzora na dan nastanka štetnog događaja, jer da se prema Pravilniku tuženika snimke video nazora čuvaju najduže 15 dana. Ukoliko je tome tako, nameće se pitanje iz kojeg razloga je tuženik, ako je znao da više ne raspolaže traženim snimkama, u postupku uopće inzistirao da se navedene snimke video nadzora pribave.

10.4. Kao irelevantne sud nije posebno cijenio dopise Državnog inspektorata, Područni ured Osijek od 27. travnja 2026. i od 9. lipnja 2026. Naime, iz navedenih dopisa proizlazi da Državni inspektorat, Područni ured Osijek, u svojoj evidenciji nema zaprimljenu dojavu o predmetnom štetnom događaju, iako suprotno proizlazi iz navedenog zapisnika Državnog inspektorata, Klasa: 116 02/19-11/32, Ur. broj: 443-13-10-05-08/5-19-2, od 31. srpnja 2019., niti je uvidom u službene evidencije utvrđeno da bi tijekom 2018. i 2019. godine zaprimljena prijava niti evidentiran događaj sličan predmetnom štetnom događaju.

11. S obzirom na sve navedeno, utvrdivši da je do štetnog događaja došlo krivnjom tuženika te da stoga postoji odgovornost tuženika za naknadom štete koju je tužiteljica pretrpjela u štetnom događaju, tužiteljica sukladno odredbama čl. 1064. i čl. 1095. st. 1. ZOO od tuženika osnovano zahtjeva naknadu neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje uslijed pretrpljene duševne boli zbog umanjenja životne aktivnosti, pretrpljene fizičke boli i pretrpljenog straha, te naknadu imovinske štete po osnovi tuđe pomoći i njege.

12. Provedenim medicinskim vještačenjem po stalnom sudskom vještaku prof. prim. dr. sc. Ivanu Lovriću, dr. med. spec. opće kirurgije i traumatologije, utvrđeno je da je tužiteljici, nakon ozljede u štetnom događaju, RTG pregledom desnog ručnog zgloba u bolnici konstatirana poprečna fraktura distalne metafize radiusa bez pomaka, da joj je načinjena podlaktična longeta, da je na nalazu zabilježena dijagnoza: prijelom desne palčane kosti na tipičnom mjestu, da se radi o teškoj tjelesnoj ozljedi, da je tužiteljica višekratno liječena po specijalistima traumatologije i fizijatrije te jednokratno po psihijatru, da je liječenje završeno 17. prosinca 2019., kada je na posljednjem pregledu traumatologa evidentirano da je ozljeda saniran uz još uvijek nepotpuni funkcionalni status ručnog zgloba s RTG saniranim znakovima prijeloma, zatim, da se 15. srpnja 2023., na kliničkom pregledu u sklopu vještačenja, tužiteljica žali na česte bolove u desnom ručnom zglobu, palcu i petom prstu desne šake, na intenziviranju bolova pri

promjeni vremena, na nesigurnost pri hvatu desnom šakom i često ispadanje stvari iz iste, na nemogućnost heklanja i štrikanja, koje joj je prije ozljeđivanja donosilo određenu materijalnu korist, te da je, objektivno, desni ručni zglob bez otoka, stisak šakom je nešto slabiji u odnosu na lijevu šaku, desna šaka bez NC ispada, i da je funkcionalne nalaz desne šake uredan. Nadalje, utvrđeno je da je tijekom liječenja tužiteljica trpjela fizičke bolove jakog intenziteta 3 dana, srednjeg intenziteta 30 dana i potom bolove lakog intenziteta narednih 30 dana, da je trpjela i nelagode zbog temeljne i dodatne kliničke i dijagnostičke obrade, zbog kontrolnih pregleda i fizikalne terapije, da je zbog bolova tužiteljica trošila različite analgetike, najčešće nesteroidne antireumatike, koji kupiraju bol, ali ne skraćuju duljinu trajanja bolova, da je tužiteljica u trenutku ozljeđivanja trpjela kratkotrajan primarni strah jakog intenziteta, nakon čega je manifestiran sekundarni strah i to jakog intenziteta tijekom 2 dana, srednjeg intenziteta 15 dana i još 15 dana strah slabog intenziteta, da je strah subjektivna kategorija, da je različiti intenzitet sekundarnog straha uvjetovan zabrinutošću za moguće posljedice ozljeđivanja, te da se ocjena duljine trajanja i intenziteta straha bazira na tipu i mehanizmu ozljede, duljini liječenja i na nalazu psihijatra, zatim, da su temelj za ocjenu smanjenja opće životne aktivnosti orijentacijski kriteriji, da se ocjena pokretljivosti desnog ručnog zgloba ne zasniva na RTG snimku ili mišljenju traumatologa, već tu ocjenu, nakon kliničkog pregleda, daje vještak, da su anatomsko-funkcijske posljedice ozljeđivanja tužiteljice posttraumatska artroza desnog ručnog zgloba uz smanjenu pokretljivost u lakom stupnju i oslabljen stisak desnom šakom bez NC ispada, da je zbog ozljede u štetnom događaju životna aktivnost tužiteljice smanjena 15 %, da je ocjena smanjenja životnih aktivnosti u skladu s tipom i težinom ozljede i temelji se na svim elementima i cjelokupnom tijeku liječenja (tip, lokalizacija, intenzitet i konačni ishod liječenja s nastalim posljedicama), uz uvažavanje mogućih povremenih bolova slabog intenziteta tijekom života, potom, da kod tužiteljice nije preostala naruženost izgleda i skladnosti tijela, da je tužiteljica 45 dana imala imobiliziranu desnu šaku, pa kako je tada desna šaka bila praktički van funkcije, tužiteljici je bila potrebna pomoć nemedicinske osobe po šest sati dnevno, te da nakon skidanja imobilizacije tužiteljičina dominantna desna šaka nije posve vraćena u funkciju, slijedom čega je narednih 30 dana po tri sata dnevno bila upućena na tuđu pomoć i njegu u obavljanju osobne higijene, odijevanja, pripremanja hrane, kućanskih poslova, odlazaka na kontrolne preglede, fizikalnu terapiju i drugih životnih aktivnosti.

12.1. Sud u cijelosti prihvaća vještački nalaz i mišljenje vještaka prof. prim. dr. sc. Ivana Lovrića, jer je vještački nalaz stručno i argumentirano obrazložen te utemeljen na vjerodostojnoj medicinskoj dokumentaciji i nema nedostataka zbog kojih se ne bi mogao ispitati. Vještak je stručno, objektivno i detaljno iznio jasne razloge o kvalifikaciji i težini kako ozljede koje je tužiteljica zadobila u štetnom događaju te argumentirano obrazložio svoje mišljenje o intenzitetu i trajanju fizičkih bolova te o stupnju i trajanju pretrpljenog straha, kao i utvrđeni stupanj smanjenja životne aktivnosti tužiteljice te trajanje i opseg potrebne tuđe pomoći i njege.

13. S obzirom da je provedenim medicinskim vještačenjem utvrđeno da je tužiteljica uslijed ozljede zadobivenih u štetnom događaju trpjela fizičke bolove jakog intenziteta 3 dana, srednjeg intenziteta 30 dana i bolove lakog intenziteta narednih 30 dana zbog temeljne i dodatne kliničke i dijagnostičke obrade te zbog brojnih kontrolnih pregleda i fizikalne terapije, uzimajući u obzir pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda RH br. Su-IV-47/2020-5 od 5. ožujka i 15. lipnja 2020., temeljem kojeg su novčani iznosi naznačeni u Orijentacionim kriterijima za utvrđivanje visine pravične novčane

naknade nematerijalne štete Vrhovnog suda RH od 29. studenog 2002., br. Su-1331-VI/02 i 1372-11/02 (dalje Orijentacioni kriterij), povećavaju za 50 %, sud smatra da tužiteljici po tom osnovu pripada pravična novčana naknada u iznosu od 2.000,00 eur.

13.1. S obzirom da je provedenim medicinskim vještačenjem utvrđeno da je tužiteljica u trenutku ozljeđivanja pretrpjela kratkotrajan primarni strah jakog intenziteta, nakon čega je trpjela sekundarni strah jakog intenziteta tijekom 2 dana, srednjeg intenziteta 15 dana te još 15 dana strah lakog intenziteta, uzimajući u obzir Orijentacioni kriterije o utvrđivanju visine pravične novčane naknade nematerijalne štete, sud smatra da po tom osnovu tužiteljici pripadala pravična novčana naknada u iznosu od 2.000,00 eur, koliko tužiteljica potražuje u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu.

13.2. Nadalje, s obzirom da je provedenim vještačenjem utvrđeno da su kod tužiteljice preostale anatomsko-funkcijske posljedice ozljeđivanja u vidu posttraumatske artroze desnog ručnog zgloba, uz smanjenu pokretljivost u lakom stupnju i oslabljen stisak desnom šakom bez NC ispada, te mogućih povremenih bolova slabog intenziteta tijekom života, tako da je njezina opća životna aktivnost smanjena za 15% i razmjerno smanjenju životne aktivnosti, u odnosu na zdrave osobe iste dobi i spola, mora ulagati pojačane napore u životu, zbog čega tužiteljica trpi duševne boli, sud smatra, uzimajući u obzir Orijentacioni kriterije o utvrđivanju visine pravične novčane naknade nematerijalne štete, da po tom osnovu tužiteljici pripada pravo na pravičnu novčanu naknadu u iznosu od 2.000,00 eur, koliko tužiteljica potražuje u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu.

13.3. Budući da je provedenim vještačenjem utvrđeno je da je tužiteljici zbog zadobivenih ozljeda i posljedica iste bila potrebna tuđa pomoć i njega nemedicinske osobe i to po 6 sati dnevno u razdoblju od 45 dana, kada je imala imobiliziranu desnu šaku, te po 3 sata dnevno još 30 dana nakon skidanja imobilizacije, kada njezina desna šaka nije bila potpuno u funkciji, odnosno ukupno 360 sati, sud smatra da bi po tom osnovu tužiteljica imala pravo naknadu štete u većem iznosu od u tužbenom zahtjevu zatraženih 250,00 eur, s obzirom da je, po slobodnoj ocjeni suda, vrijednost jednog sata rada tuđe njege i pomoći nemedicinske osobe zasigurno veća od 0,6944 euro, koliko tužiteljica potražuje za svaki dan tuđe pomoći i njege (250,00 eur : 360 sati = 0,6944 eur/1h). S obzirom da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku (čl. 2. st. 1. Zakona o parničnom postupku, NN-53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje ZPP), sud je po osnovu tuđe pomoći i njege tužiteljici dosudio iznos od 250,00 eur, koliko tužiteljica potražuje u konačno postavljenom tužbenom zahtjevu.

14. Slijedom svega navedenog sud je, temeljem odredbi čl. 1045. st. 1. i čl. 1095. ZOO, na ime naknade neimovinske štete zbog povrede prava osobnosti na tjelesno i duševno zdravlje tužiteljici dosudio iznos od ukupno 5.500,00 eur, a na ime imovinske štete za tuđu pomoć i njegu u tužbi zatraženi iznos od 250,00 eur, odnosno sveukupno iznos od 5.750,00 eur, dok je sa iznosom iznad dosuđenog, u visini od 500,00 eur, sud tužbeni zahtjev kao neosnovan odbio, slijedom čega je presuđeno kao u st. I. i III. izreke.

15. Na dosuđeni iznos neimovinske štete tuženik je dužan tužiteljici platiti zatezne kamate počevši od dana podnošenja tužbe 22. kolovoza 2022. pa do isplate. Naime,

odredbom čl. 1103. ZOO određeno je da obveza naknade neimovinske štete dospijeva danom podnošenja pisanog zahtjeva ili tužbe, osim ako je šteta nastala nakon toga.

16. Na dosuđeni iznos imovinske štete tužiteljica ima pravo na zatezne kamate počevši od dana presuđenja 6. studenoga 2026., a ne od dana podnošenja tužbe, kako to tužiteljica neosnovano potražuje, slijedom čega je tužbeni zahtjev za isplatom zateznih kamata na dosuđeni iznos imovinske štete (250,00 eur) za razdoblje od 22. kolovoza 2022. pa do 5. studenoga 2026. sud kao neosnovan odbio te presudio kao u st. II. izreke.

17. Prigovor zastare tražbine po preinačenoj tužbi, preko iznosa sadržanog u prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu, sud smatra neosnovanim. Ovo stoga što je u konkretnom slučaju zastara prekinuta podnošenjem tužbe u smislu odredbe čl. 241. ZOO, nakon čega je sukladno odredbi čl. 245. st. 1. ZOO, zastara iznova počela teći, a vrijeme koje je proteklo prije prekida ne računa se u zakonom određeni rok za zastaru. Budući da od dana podnošenja tužbe 22. kolovoza 2022., kada je nastupio prekid zastare, pa do povećanja tužbenog zahtjeva dana 10. srpnja 2023. nije proteklo više od 3 godine, koliko iznosi zastrani rak za tražbinu naknade štete (čl. 230. st. 1. ZOO), utvrđeno je da zastara tražbine po preinačenoj tužbi, preko iznosa sadržanog u prvotno postavljenom tužbenom zahtjevu, nije nastupila.

18. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 154. st. 2. ZPP, temeljem koje je sud obvezao tuženika da tužiteljici naknadi troškove postupka razmjerno uspjehu stranaka u parnici.

19. Tužiteljica je u postupku imala troškove u iznosu od ukupno 2.948,47 eur, i to 200,00 eur na ime nagrade punomoćnice za sastav tužbe (Tbr. 7. toč. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, NN-138/23, dalje Tarifa), 1.600,00 eur za zastupanje na ročištima održanim 3. ožujka, 20. ožujka, 25. travnja i 21. studenoga 2023., te 26. ožujka, 19. svibnja, 30. lipnja i 21. rujna 2026. (Tbr. 9. toč. 1. Tarife), 100,00 eur za zastupanje na ročištu za objavu presude od 6. studenoga 2026. (Tr. 9. toč. 3. Tarife), 50,00 eur za sastav podneska od 20. ožujka 2023. (Tbr. 8. toč. 4. Tarife), 487,50 eur na ime PDV-a od 25 % (Tbr. 46. Tarife), 398,17 eur za troškove medicinskog vještačenja te u troškovniku zatraženi iznos od ukupno 112,80 eur za sudsku pristojbu na tužbu i presudu.

19.1. Sud tužiteljici nije priznao zatraženi trošak za pristup na ročišta za objavu presude od 28. prosinca 2023., budući da na navedeno ročište punomoćnica tužiteljice nije pristupila.

20. Tužiteljica je u odnosu na pravnu osnovu tužbe uspjela sa 100 %, a u odnosu na visinu sa 92 % od konačno tužbenog zahtjeva, što daje uspjeh tužiteljice od 96 % (192 : 2 = 96).

20.1. Tuženik i umješač na strani tuženika u odnosu na pravnu osnovu tužbe nisu uspjeli, dok su u odnosu na visinu konačnog tužbenog zahtjeva uspjeli sa 8 %, što daje ukupan uspjeh tuženika i umješača od 4 % (8 : 2 = 4).

20.2. Kada se pravilnom primjenom odredbe čl. 154. st. 2. ZPP od ukupnog uspjeha tužiteljice oduzme ukupni uspjeh tuženika i umješača na strani tuženika, proizlazi da

je tužiteljica u postupku uspjela sa ukupno 92 % (96 - 4) od konačnog tužbenog zahtjeva.

21. Slijedom navedenog sud je, s obzirom na postignuti uspjeh stranaka u parnici, temeljem odredbe čl. 154. st. 2. ZPP obvezao tuženika da tužiteljici naknadi razmjeran dio troškova postupka u iznosu od ukupno 2.712,59 eur.

21.1. Na dosuđeni iznos troškova tuženik je dužan tužiteljici platiti zatezne kamate, tekuće od donošenja presude 6. studenoga 2026. pa do isplate, po stopi čija visina je određena sukladno odredbi čl. 29. st. 2. ZOO.

U Slatini, 6. studenoga 2026.

S u d a c :

Josip Bočkai

Dokument je elektronički potpisan:
Josip Bočkai
Vrijeme potpisivanja:
06-11-2026
14:13:08

DN:
C=HR
O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI
2.5.4.97=#0C1156415448522D343739373434353339313 8
OU=Signature
S=Bočkai
G=Josip
CN=Josip Bočkai

Uputa o pravnom lijeku: Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana, od dana dostave iste. Žalba se podnosi putem ovog suda, pismeno u tri istovjetna primjerka. O žalbi rješava županijski sud.

Dostaviti:
1. Ivana Stojić, odvjetnica iz Slatine - punomoćnica tužiteljice.
2. Igor Radelić, odvjetnik iz Zagreba - punomoćnik tuženika.
3. Ivan Ergotić, odvjetnik iz Vinkovaca - punomoćnik umješača.

Broj zapisa: **9-3088f-c7167**

Kontrolni broj: **09c4b-154a2-c64ea**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Josip Bočkai, O=OPĆINSKI SUD U VIROVITICI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Virovitici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.